

Kimmo Karan juhlapuhe Aktiivista elämää Kansallispankissa – olinhan siellä minäkin näyttelyn avajaisissa 9.2.2015.

Puhe on julkaistu Kimmo Karan luvalla.

Arvoisat juhlavieraat – Hyvät naiset ja herrat

Olemme todistamassa merkittävää sekä ennen muuta hyvin miellyttävää ja ajatuksia ruokkivaa tapahtumaa eli näyttelyä, jonka nimi on Aktiivista elämää Kansallispankissa – olinhan siellä minäkin. Tämä loppu-epiteetti taitaa sopia aika moneen paikallaolijaan.

Kaikilla tapahtumilla on historialliset edellytyksensä tai sanoisinko esiasteensa. Tässä ja nyt todistamaamme tilaisuutta edelsi varsin merkittävä kehitysvaihe noin 12 000 vuotta sitten, kun isänmaamme kamara paljastui kulkukelpoiseksi hioutuneena jäämassojen alta. Toinen merkittävä tapahtuma sattui noin 360 vuotta sitten. Tuolloin nimittäin herra Eskil Petraeus esitteli kansakäymistemme tueksi ensimmäisen suomenkielen kielioopin. Kolmas ja meille erityisen läheinen hanke toteutui 125 vuotta sitten, kun helmikuussa 1890 maailman ensimmäinen suomenkielinen liikepankki eli Kansallis-Osake-Pankki aloitti toimintansa. Neljäs merkkitapaus on käsillä nyt, kun meidät on kutsuttu tutustumaan ympärillämme olevaan ”muistojen museoon”.

Ilman äsken mainitsemiani tapahtumia tätä näyttelyä ei olisi, mutta kyllä meidän sentään on niiden lisäksi kiittäminen eläviä ihmisiä. Aineiston keruusta ja etenkin esillepanosta pankkimuseon johtajatar Kukka-Maaria Nummi – joka tulee hetken kuluttua kertomaan siitä tarkemmin – ansaitsee erikoismaininnan. Hänen lisäksi kiitettäköön tässäkin erityisesti kansallispankkilaisten Liisa Kapsen, Martti Johanssonin ja Kari Rahialan intomielistä näyttelyn hyväksi tekemää työtä. Ei liioin ole unohdettava Nordea-pankkia, joka ansaitsee suuren kiitoksen niin hyvin suopeudestaan näyttelyn järjestämiseen kuin näyttelytilojen osalta.

Tehtävänäni ei ole selostaa näyttelyn sisältöä sen yksityiskohtaisemmin, mutta jokunen yleishavainto sallittaneen. Näyttelyn aineisto ei esitele varsinaista pankkitoimintaa – eikä ole tarpeenkaan: siitä on kirjoitettu paksuja ja viisaita kirjoja. Aineisto kertoo Kansallispankista toisella tapaa. Tottahan sen kerronnan takana voi olla yleisiäkin tapahtumia, mutta ensisijaisesti ja ymmärrettävästi merkittävämmiin se kertoo katselijalle – olipa tämä kuka hyvänsä – KOP:n henkilöstöön liittyvistä asioista. Arvatenkin nämä eniten puhuttelevat entisiä KOPläisiä, jotka aineiston avulla voivat rakentaa omat ”kytköksensä menneeseen” – jollei nyt ehkä aivan jääkauteen saakka! Uskon kuitenkin, että näyttelystä tihkuu muistoja myös muille.

Erityisen paljon näkyy säilyneen henkilökunnan keskuudessa syntyneiden, uskomattoman monien harrastuspiirien esineistöä, joka varmuudella palauttaa oman aikansa pankkilaisten mieleen lähes käsin kosketeltavasti taannoisia tapahtumia, haikeitakin kenties!

Se mitä haluan korostaa on, että tämän runsaan esillä olevan materiaalin lomasta pilkottaa vahvana ja muistorikkaana pankissa vallinnut ainutlaatuinen ilmapiiri, erityisesti KOP:n henkilöstön yhteenkuuluvuus ja muodoista vapaa yhteistoiminta, jossa kaiken rinnalla koko ajan kulki vahva sitoutuminen pankin muihinkin tavoitteisiin kuin vain kirjanpidosta luettaviin.

Tietäen etten ole yksin mielipiteissäni avaan tämän muistonäyttelyn – ja niin voitte kohta omakohteisesti kokeilla mieleenpalautumisilmiötä.

9.02.2015

K.K.